

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΚΑΙ Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Κταν κοιτάμε σέ έναν καθρέφτη νομίζουμε ότι ή αντανάκλασή μας είναι ακριβής. Άλλά αν μετακινήθοῦμε κατά ένα χιλιοστό ή εικόνα αλλάζει. Όμως, κάποιες φορές ό συγγραφέας όφείλει νά σπάσει τόν καθρέφτη γιατί ή αλήθεια μᾶς κοιτᾶ στά μάτια από τήν ἄλλη πλευρά αὐτοῦ τοῦ καθρέφτη. Πιστεύω ότι παρά τά τεράστια, ὑπαρκτά ἐμπόδια, ὑψίστης σημασίας ὑποχρέωση πού μᾶς ἀφορᾶ ὅλους, εἶναι νά ἔχουμε ἀτρόμητη, πνευματική ἀποφασιστικότητα γιά νά ὀρίσουμε τήν πραγματική αλήθεια τῆς ζωῆς μας καί τῆς κοινωνίας μας. Ἐάν μιά τέτοια στάση δέν ἐνσωματωθεῖ στό πολιτικό μας ὄραμα, δέν ἔχουμε καμμιά ἐλπίδα νά ἀποκαστήσουμε ὅ,τι σχεδόν ἔχουμε χάσει, τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια» (Ἐπίλογος τῆς ὁμιλίας τοῦ Βρεττανοῦ συγγραφέα Χάρολντ Πίντερ, ή ὁποία ἐκφωνήθηκε ὅταν τοῦ ἀπονεμήθηκε τό βραβεῖο Νόμπελ Λογοτεχνίας, τόν Δεκέμβριο τοῦ 2005).

Πολύ σπουδαίες οἱ ἐπισημάνσεις τοῦ σοφοῦ συγγραφέα. Όμως, δέν δίνεται ἀπάντηση στό καίριο ἐρώτημα: Ποιά εἶναι ή πραγματική αλήθεια;

-Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαίρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Μέ τόν στίχο αὐτό ἀπό τούς Χαι-

ρετισμούς τῆς Παναγίας ἀπαντοῦμε, ὡς χριστιανοί, στήν πρόταση τοῦ Πίντερ γιά τήν πραγματική αλήθεια. Ἐπιπλέον, δίνεται καί ή λύση στό πῶς θά βάλομε τήν αλήθεια στή ζωή μας. Καί νά γιατί:

Τύραννος ἀπάνθρωπος εἶναι ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου (=ἐξουσιάζει τό ἁμαρτωλό φρόνημα). Προτρέπει δέ τούς ἀνθρώπους στό κακό καί στήν ἁμαρτία. Ὡς σκληρό ἀφεντικό καταρρακώνει τήν «ἀξιοπρέπεια» κάθε ἀνθρώπου πού τόν ὑπακούει. Μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο ἐκδιώχθηκε ἀπό τήν ἀρχή (=ἐξουσία). Δέν μᾶς ἐξουσιάζει πιᾶ! Συγχρόνως, ἀποκαλύφθηκε ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὁ Χριστός. Πού ὡς Θεός καί Δημιουργός τοῦ κόσμου, ἀγαπᾶ ὑπερβολικά τό λογικό πλάσμα Του, τόν ἀνθρωπο.

Πνευματικός καθρέπτης γιά μᾶς εἶναι τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Γιατί μᾶς δείχνει πῶς πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά γίνουμε γνήσια παιδιά τοῦ ἐπουράνιου Πατέρα μας. Πολύ σωστά ὁ Πίντερ μᾶς συνιστᾶ νά σπάσουμε τούς κοσμικούς καθρέφτες (=ιδεολογίες) πού παραμορφώνουν τό νόημα καί τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας.

Ἴδου καί ἕνα παράδειγμα ἀνθρώπου πού ἔζησε μέν μέ μεγάλα κοσμικά ἀξιώματα, ἀλλά ἀγίασε! Ὁ Καισάριος

ΤΟ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

 τὸ πρῶτο κιόλας τροπάριο τοῦ κανόνα τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἢ Θεοτόκος προβάλλει μὲ ἓναν ὀλοζώντανο συμβολισμό ἀπὸ τὰ προφητικά κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: «Χριστοῦ βιβλίον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι». Ὁ μέγας ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ὑπουργός (=ὑπηρέτης) τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, βλέπει τὴν Παναγία σὰν ζωντανὸ βιβλίον τοῦ Χριστοῦ, σφραγισμένο ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ εἰκόνα παραπέμπει στὰ λεγόμενα τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα: «Οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Κυρίου θὰ εἶναι σὰν τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου πού μένει σφραγισμένο καὶ κλεισμένο. Ἄν δοθεῖ αὐτὸ σὲ ἄνθρωπο πού γνωρίζει γράμματα καὶ τοῦ εἰποῦν: “Διάβασε αὐτὰ πού περιέχει τὸ βιβλίον”, ἐκεῖνος θὰ ἀπαντήσει: “Δὲν μπορῶ νὰ τὰ διαβάσω, γιατί τὸ βιβλίον εἶναι κλεισμένο καὶ σφραγισμένο”» (Ἠσ. 29, 11).

Ἡ προφητεία αὐτὴ ὑποδηλώνει τὴν Παρθένο Μαρία. Ἡ ἀπόλυτη καθαρότητα, ἡ ἀμόλυπτη παρθενία τῆς τὴν καθιστοῦν κλειστὸ (σφραγισμένο) βιβλίον. «*Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν βιβλίον ἀποτίκτεται*», φάλλουμε στὰ Προεόρτια τῆς Γέννησής της, τὸ ὅποιο κανένας θνητὸς κατὰ τὸν φυσικὸ νόμο δὲν θὰ ἀναγνώσει, ἀφοῦ φυλάσσεται (κλειστὸ) γιὰ κα-

(ἀδελφός τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου) ἔκανε ἐκπληκτικὲς σπουδὲς μὲ ἔμφαση στὴν ἰατρικὴ. Παράλληλα, ἡ ζωὴ του στολιζόταν ἀπὸ μεγάλες ἀρετές. Τελικὰ, προσελήφθη ὡς ἀρχίατρος στὰ ἀνάκτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὅταν ἔγινε αὐτοκράτορας ἓνας ἐπίγειος «ἀπάνθρωπος τύραννος» (γιὰ τοὺς χριστιανούς), ὁ Ἰουλιανός, ἀνέθεσε στὸν Καισάριο καὶ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο! Μὲ τίς τιμές θέλησε νὰ τὸν δολοφονήσει καὶ νὰ τὸν παρασύρει στὴν εἰδωλολατρεία. Τότε, ὁ Καισάριος ἀντέδρασε δυναμικά: Διεκήρυξε τὴν ἀπόλυτη πίστη καὶ ἀφοσίωσή του στὸν Χριστό. Προσπάθησε νὰ μεταπείσει τὸν αὐτοκράτορα γιὰ νὰ ἐπιστρέψει

τοίκηση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὅπως προφήτευσαν οἱ θεοφόροι προφῆτες διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (7 Σεπτ., ῥῶδ' ε').

Ἡ ἐκπλήρωση τῆς προφητείας γίνεται, ὅταν ἀποστέλλεται ὁ Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένο, ἀρραβωνιασμένη ἤδη μὲ τὸν Ἰωσήφ.

«Ἄκουσε τί λέγει ὁ προφήτης γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ γι' αὐτὴν τὴν παρθένο: “Θὰ δοθεῖ αὐτὸ τὸ σφραγισμένο βιβλίον σὲ ἄνθρωπο, πού γνωρίζει γράμματα”. Τί ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀμόλυπτη παρθένο σημαίνει τὸ σφραγισμένο βιβλίον; Ἀπὸ ποιὸς θὰ δοθεῖ; Εἶναι φανερὸ πὼς θὰ δοθεῖ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς. Σὲ ποιόν; Στὸν Ἰωσήφ τὸν ξυλουργό. Αὐτὸς ὁ Ἰωσήφ προηγουμένως εἶχε συνάψει σεμνὸ γάμο καὶ ἀπέκτησε τέκνα. Ἀφοῦ ὅμως ἔχασε τὴ γυναῖκα του, ζοῦσε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του μὲ σωφροσύνη, ἀνατρέφοντας τὰ τέκνα του “ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου”. Οἱ ἱερεῖς λοιπὸν ἀρραβώνιασαν τὴ Μαρία μὲ τὸν Ἰωσήφ λόγῳ τῆς σωφροσύνης της καὶ τὴν ἐμπιστεύτηκαν σ' αὐτόν, ἀναμένοντας τὸν καιρὸ τοῦ γάμου. Αὐτὸς ὅμως ἀφοῦ ἔλαβε τὴν Παρθένο, ἔμελλε νὰ τὴ φυλάξει ἀμόλυπτη.

Αὐτὸ προανεφώνησε ἀπὸ πολὺ παλιὰ ὁ προφήτης: “Θὰ δοθεῖ, λέγει, αὐτὸ τὸ σφραγισμένο βιβλίον σὲ ἄνθρωπο πού γνωρίζει γράμματα”, δηλαδὴ πού ἔχει λάβει πείρα τοῦ γάμου καὶ ἐκεῖνος θὰ πεῖ: “Δὲν μπορῶ νὰ τὸ διαβάσω”. “Γιατί, Ἰωσήφ, δὲν μπορείς;” “Δὲν μπορῶ, θὰ ἀπαντήσει ὁ Ἰωσήφ, νὰ τὸ διαβάσω, γιατί τὸ βιβλίον ἔχει σφραγισθεῖ (εἶναι κλει-

στὴ Χριστιανικὴ πίστη, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Ἔτσι, παραιτήθηκε ἀπὸ ὅλα τὰ ἀξιώματά του καὶ γύρισε στὴν πατρίδα του. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὁ Καισάριος προσελήφθη πάλι στὰ ἀνάκτορα, σὲ πολὺ ὑψηλὸ ἀξίωμα. Ἡ διαθήκη του ἦταν: «Θέλω ὅλη ἡ περιουσία μου νὰ γίνῃ ἰδιοκτησία τῶν φτωχῶν». Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 9 Μαρτίου.

Λοιπὸν, ἄς ἀγωνισθοῦμε καὶ ἐμεῖς δυναμικά, χωρὶς συμβιβασμούς, γιὰ νὰ φωτίσει ὁ Χριστὸς καὶ τὴ δική μας ζωὴ· ὅπου καὶ ἂν ζεῖ καὶ ἐργάζεται ὁ καθένας μας.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΧΑΡΤΖΗΛΙΚΙ ΑΝΤΙ ΑΓΚΑΛΙΑΣ

Δέν είναι σπάνιο τό φαινόμενο: Αντί νά άσχοληθοϋμε μέ τήν άνάγκη τών παιδιών μας γιά οϋσιαστική άγάπη, γιά ζωογόνο καί θεραπεπική άγκαλιά, τά ξεφορτωνόμαστε δίνοντάς τους άπλώς κάποια υλικά πράγματα. Κάποια δωράκια. Λίγο χαρτζηλίκι.

Σχετικά πρόσφατα έγινε μιά έρευνα στήν Αργολίδα από ένα κέντρο Ψυχικής Υγιεινής. Ρωτήθηκαν 400 γονείς μέ παιδιά στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο. Οί 8 στούς 10 παραδέχθηκαν ότι δίνουν συχνά χρήματα στά παιδιά τους, έπειδή δέν έχουν διάθεση νά άσχοληθοϋν μαζί τους. Θέλουν νά τά ξεφορτωθοϋν.

Η φράση «νά τά ξεφορτωθοϋν» τά λέει όλα. Λέει, ότι συχνά νιώθουμε τά παιδιά μας σάν «μπελά», σάν «έπαχθές βάρος», σάν «φόρτωμα». "Όταν μάλιστα τά παιδιά προκαλοϋν συζητήσεις μέ προβληματισμούς, άγωνίες καί αντίρρήσεις, τότε γιά πολλούς γονείς τό βάρος είναι «άσήκωτο», γιατί οί ίδιοι δέν έχουν άπαντήσει σέ βασικά έρωτήματα τής ζωής. Οί έρωτήσεις τών παιδιών (πολλές φορές πρόκειται γιά έρωτήσεις πού κυριολεκτικά "σπάνε κόκκαλα") άποκαλύπτουν τήν θλιβερή επιπολαιότητα πολλών γονιών καί τήν πνευματική τους γύμνια.

Κάποιος έφηβος, πού μέσφ φίλων του βρήκε τό δρόμο του πρός τήν Έκκλησία, έγραφε σ' ένα γράμμα πρός τόν θρησκευτικά άδιάφορο πατέρα του:

Πατέρα, σέ εύχαριστώ γιά τό φαγητό μου, γιά τά ρουχα μου καί γιά τά μαθήματά μου πού μέ βοηθάς. Αλλά, πατέρα, δέν είμαι μόνο στομάχι καί σχολική τσάντα. Τό νιώθω ότι είμαι κάτι πιά πέρα από αυτά. Καί γι' αυτά

στό)". "Γιά ποιόν φυλάσσεται;" "Φυλάσσεται γιά κατοικητήριο του Δημιουργού τών όλων" (άγ. Ίω. Χρυσόστομος κ. ά.).

Νύμφη άνύμφευτη λοιπόν του Πλαστοργού της ή Παναγία, παρθένος στο σώμα καί στήν ψυχή, πάναγνη σέ παντέλειο βαθμό, άξιώθηκε νά έγγράψει μέσα της καί νά φανερώσει μέ άληθινό καί μοναδικό τρόπο τόν Χριστό. Νά γίνει «Χριστού βίβλος έμψυχος, έσφραγισμένη» δια του Πνεύματος.

τά 'άλλα' στέκεις πολύ μακριά μου. Μου τό 'πες πολλές φορές ότι κουράζεσαι γιά μένα, ότι σκοτώνεσαι στή δουλειά γιά τά παιδιά σου. Τό δέχομαι καί σέ εύχαριστώ. Αλλά έγώ διψάω γιά ένα πατέρα καί όχι γιά σπόνσορα, γιά χρηματοδότη. Διψάω γιά ένα πατέρα, πού νά νιώθω ζεστό τό χέρι του καί τή καρδιά του. Πού νά άκουμπάω πάνω του μέ σιγουριά καί έλπίδα. Νά του λέω τούς πόθους καί τούς άγώνες μου, τίς πτώσεις καί τά κατορθώματά μου. Καί ύστερα, θέλω ένα πατέρα, πού νά μέ όδηγήσει στο Μεγάλο Πατέρα. Σ' Αυτόν, πού δίνει άληθινό νόημα στή ζωή.

* * *

Τό νά μπουκώνουμε τά παιδιά μας μόνο μέ υλικές παροχές καί μέ δώρα, καί νά καμαρώνουμε ότι έτσι έκπληρώσαμε τό χρέος τής άγάπης μας πρός αυτά, είναι τρανταχτή ύποκρισία. Λέμε ψέματα. Καί τό ξέροουμε. Τό ξέροουμε ότι τά παιδιά μας δέν χορταίνουν μέ αυτά. Δέν τούς λείπουν τά πράγματα. **Τούς λείπουμε έμείς.** Μας τό καταγγέλλουν τόσα παιδιά, πού καθημερινά φωνάζουν άπεγνωσμένα: «Μπαμπά καί μαμά, πεινάω! Πεινάω γιά άληθινή άγάπη! Πεινάω γιά άληθινό νόημα ζωής! Πεινάω νά σάς βλέπω πάντοτε άγαπημένους! Πεινάω νά σάς βλέπω νά έφαρμόζετε πρώτα έσεις αυτά πού μέ διδάσκετε!»

Τά υγιή παιδιά ζητάνε τούς γονείς τους περισσότερο, από αυτά πού εκείνοι μπορούν νά τούς δώσουν.

Επομένως:

Γίνετε τέτοιοι γονείς, ώστε τό παιδί σας νά άναζητάει έσάς, περισσότερο από όλα εκείνα τά υλικά πράγματα πού έχετε νά του δώσετε. Γίνετε γιά τό παιδί σας φωτεινό παράδειγμα καί ζωντανός όδοδείκτης πρός τήν άληθινή Ζωή (τό Ζωή μέ κεφαλαίο), γιά τό άληθινά Πατρικό Σπίτι, τήν Έκκλησία.

Αρχιμ. Β.Λ.

"Ας διδαχθοϋμε από τόν τρόπο της γιά νά γίνουμε κι έμεις βιβλίο Χριστού. Νά γραφτεί «έπιστολή Χριστού» μέσα μας, «στις σάρκινες πλάκες τής καρδιάς, όχι μέ μελάνι, αλλά δια του Πνεύματος του ζώντος Θεού» (Β' Κορ. 3, 3).

Τί μας έμποδίζει νά μαθητεύσουμε κοντά Της;

Πρωτ.Δ. Μ.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ!

Η Ανάσταση του Κυρίου μας είναι το πιο μεγάλο γεγονός μέσα στην Πίστη μας. «Καί ἂν ὁ Χριστός δέν εἶχε ἀναστηθεῖ, τότε θά ἦταν χωρίς νόημα ἡ πίστη καί τό κήρυγμά μας» (Α΄ Κορ. 15,14).

Αυτό τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἀκρογωνιαίος λίθος στό Οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας. Καί τό μήνυμά της εἶναι γιά ὅλους ἡ μεγάλη μας ἐλπίδα. Τό μήνυμα τῆς Ἀνάστασης, ὅταν τό προσλάβουμε καί τό βιώσουμε σωστά, ἔχει τή μέγιστη δυναμική.

– Πῶς φτάνουμε σέ αὐτή τήν εὐλογημένη κατάσταση;

– Στέλνει, μέ μεγάλη σοφία, ὁ Κύριος κάποιους «ἀγγέλους» καί καθοδηγεῖ τά βήματά μας, σέ ὅποια κατάσταση κι ἂν βρισκόμαστε.

Ἄς δοῦμε πῶς «ἤρθε» τό μήνυμα τῆς Ἀνάστασης, μέσω ἑνός πιστοῦ γιατροῦ, στή ταραγμένη καί θολωμένη καρδιά ἑνός καρδιοπαθοῦς.

Εἶναι πολύ πιστός γιατρός καί ἔτσι ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς «ἀκουμπᾶνε» πάνω του, γιά νά πάρουν κάτι πιό πέρα ἀπό κάποια φαρμακευτικά σκευάσματα ἢ μιᾶ δεξιότεχνική ἐπέμβαση. Ἔτσι συνέβη καί μέ ἕναν συνάνθρωπό μας, πού εἶχε ἀμελήσει τά καθήκοντα τῆς πνευματικῆς του ζωῆς καί ἡ πίστη του στόν Χριστό τρεμόπαιζε.

Ἔγιναν ἐξετάσεις καί διαπιστώθηκε πολύ προχωρημένος καρκίνος. Τότε ἔλαβε χώρα ὁ ἐξῆς διάλογος:

* * *

– Γιατρέ, ἄκουσα τή διάγνωση. Τώρα τί κάνω; τί κάνουμε;

– Μά,... ἐμεῖς πάντα διορθώνουμε, ὅ,τι μποροῦμε. ΚΑΙ σέ παρελθόν ΚΑΙ σέ παρόν ΚΑΙ σέ μέλλον!...

– Τό παρελθόν, θά τό παλέψω. Ἐναυ-

σμα ἤθελα. Πῆρα ἀπόφαση, θά σκύψω τό ἀγέρωχο-ξερό κεφάλι μου στό πετραχήλι τοῦ ἱερέα. Ὅσο κι ἂν μοῦ φαντάζει βαρῦ... Τό παρόν; ...ἤδη κάτι κινεῖται. Ἀρχίζει νά σιγοκαίει μέσα μου ἡ Πίστη καί ἡ Ἐλπίδα. Μά τό μέλλον;... Γιά ποιό μέλλον μοῦ μιλάτε;...

– Τό μέλλον τοῦ Χριστοῦ!

– Δέν σᾶς καταλαβαίνω!...

– Κοιτάξτε Ἐκεῖνον στήν Εἰκόνα! Τόν βλέπετε στόν Σταυρό; Βλέπετε τό μέλλον Του;

– Ἐγώ βλέπω τόν τάφο, γιατρέ μου...

– Προχωρήστε στήν Ἀνάσταση! Αὐτό εἶναι τό μυστικό τῆς Πίστης! Αὐτό εἶναι τό μεγαλεῖο της! Ὑπάρχει προοπτική, γιά ὅλους ἀνεξαιρέτως. Ναί! ὑπάρχει τάφος, μά βγάζει στήν Ἀνάσταση! Κάνετε το καί δική σας προοπτική, δική σας φιλοτιμία. Καί θά σᾶς βοηθήσει ὅπωςδήποτε Ἐκεῖνος.

* * *

Τό μήνυμα σαφέστατο. Ὁ ἀσθενής αὐτός προσεγγίζει τώρα διαφορετικά τό πρόβλημά του καί τή στάση του ἀπέναντι στά μεγάλα θέματα τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ζωῆς. Καθώς εἶναι βέβαιο, ὅτι ὁ πιστός ἔχει πάντοτε τήν «καλύτερη ματιά» ὄλων τῶν γεγονότων. Πού ὑπερβαίνει τά «σύννεφα τῆς ζωῆς» (πειρασμούς, μικρότητες, κακοτυχίες, ἀκαταστασίες) καί φτάνει στήν Αἰωνιότητα. Ἐκεῖ, ὅπου δεσπόζει τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Γ.Α.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

1. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδής*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 * Ἀρ. Φύλλου 380* Ἔτος ΛΕ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

